

ONZE MAANDPRIJS.

Het weer blijft gunstig voor golf door afwezigheid van vorst en sneeuw. Aan onze maand-competitie is dit te merken. Het aantal ingezonden scores is bevredigend, doch wat ons het meest verblijdt is het feit, dat de inzendingen ditmaal van zooveel verschillende clubs komen. Te laat om de vorige week nog op te nemen, ontvingen we nog 2 scores van de Rosendaelsche Golfclub van den heer en mevrouw Croockewit, resp. $45 + 42 = 87 - 20 = 67$ (herleid tot -7) en $44 + 45 = 89 - 19 = 70$ (herleid tot -4).

De stand is dus thans:

I. M. Laurillard (Haagsche Golfclub):	— 9
G. L. Croockewit (Rosendaelsche Golfclub):	— 7
F. Scholten (Twentsche Golfclub):	— 5
Mevr. A. A. J. Croockewit-Canters (Rosend. G.C.):	— 4

Door een misverstand onzerzijds ontving de heer Hubrecht verleden maand een tweeden prijs, terwijl hij recht had op een eersten. De score over December was abusievelijk aan Januari toegevoegd.

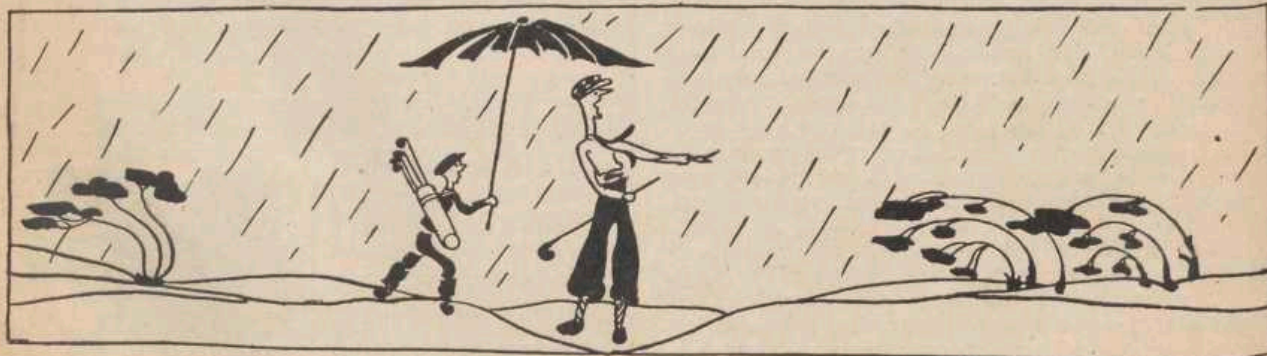
Golfclub „Toxandria“.

Het doet ons genoegen te kunnen vermelden, dat niettegenstaande het winterseizoen, op de Golfclub Toxandria toch nog met animo wedstrijden gespeeld worden. Zondag 5 Januari had een onderlinge clubwedstrijd plaats, waaraan door 21 leden werd deelgenomen. Deze deelname duidt wel op enthousiasme en belangstelling.

De wedstrijd over 18 holes tegen bogey werd gewonnen door den heer A. Klep (hand. 30) met 7 down. Tweede was de heer de Fremery (hand 30) met 8 down. (Dit bericht bereikte ons te laat voor het vorige nummer).

Wanneer iemand met wind mee fietst, verbeeldt hij zich al gauw, een wielrenner te zijn.

Th. R.

Johs. de Kuyper & Zoon - Schiedam
ANNO 1695
Likeuren - Voorburg - Jenever

BUITENLANDSCH NIEUWS.

Het Amerikaansche Walker Cup team gekozen.

Elke twee jaar heeft de wedstrijd plaats tusschen twee vertegenwoordigende teams van Groot-Brittannie en de V.S.A. om den Walker Cup. Het is thans weer de beurt aan de Britten om hun overzeesche neven te ontvangen.

De match zal plaats hebben dit jaar op 15 en 16 Mei op de links te Sandwich.

Zooals gewoonlijk zijn de Amerikanen weer zeer vroeg met het samenstellen van hun achttal. De volgende spelers zijn gekozen:

Bobby Jones (Atlanta) (captain)
Harrison R. Johnston (St. Paul)
George von Elm (Detroit)
Francis Duimet (Boston)
George Voigt (New-York)
Dr. O. F. Willing (Portland)
Jesse Sweetser (New-York)
Donald K. Moe (Portland)

Reserves: R. R. Mackenzie (Washington)
M. Mc. Carthy junior (New-York)

Van de acht gekozen spelers zijn Voigt en Moe voor het eerst in het team opgenomen.

In de ranglijst, welke officieel door de Amerikaansche Golf Associatie gepubliceerd wordt, staat Voigt no. 3 genoemd na Jones en Von Elm. Door kenners wordt hij beschouwd als één der spelers, die het rechtst is met zijn houten stokken. (Terwijl ik deze woorden schrijf, voel ik mijzelf groen worden in het gezicht van jaloezie Red.).

Hoewel hij geen enkel kampioenschap won, komt Moe op deze lijst voor als no. 8.

Johnston en Willing waren de finalisten in het laatst gehouden Amerikaansche Amateur Kampioenschap, waarbij Johnston overwinnaar bleef.

Men verwacht, dat de leden van dit team mede zullen spelen in het Britsche Amateur kampioenschap in Mei, terwijl het zeer waarschijnlijk is, dat Bobby Jones en Von Elm in zullen schrijven voor het Open kampioenschap, dat in Juni gehouden zal worden.

De Golfmatch

BOBBY JONES.

Van bevriende zijde ontvingen wij ter lezing een boek, getiteld: „Down the Fairway, the Golf Life and Play of Robert T. Jones Jr.” geschreven door Bobby Jones zelf.

Het is een bijzonder exemplaar, dat we ter leen kregen, daar het persoonlijk door Bobby Jones geautografeerd is.

Hoewel men ons moeilijk van sentimentaliteit kan beschuldigen, waren wij toch onder den indruk, toen wij daar de persoonlijke handteekening van den grootsten aller golfers op papier zagen.

Want Bobby Jones is ongetwijfeld één der grootste, zoo niet de grootste golfer, die ooit een golfclub hanteerde en naar we hopen nog lang zal blijven hanteeren, want Bobby is nog jong. Daarbij komt nog, dat Bobby Jones een volbloed amateur is.

Wanneer men dit boek ter hand neemt heeft men niet den indruk, dat het geschreven is door een grootmeester in het spel. De schrijver schijnt zijn eigen spel geheel niet bijzonder te vinden en hij vertelt meer over de moeilijkheden, die hij ondervond en over de nederlagen, die hij te slikken kreeg dan over zijn talrijke successen, waarover hij licht heenstapt.

Door toevallige omstandigheden kwam Bobby Jones al vroeg met golf in aanraking n.l. toen hij 5½ jaar oud was. Zijn ouders woonden zeer dicht bij een golfclub en Bobby zwaaide op zijn eigen houtje zijn eerste club. Eigenlijk interesseerde golf hem niet zoo zeer en was zijn belangstelling meer gericht op baseball. Zooals het echter met kinderen gaat, waar een bal is en stokken zijn, gaan ze er mee spelen en zoo-
doende werd Bobby toch reeds op zeer jongen leeftijd bekend met golf.

Reeds spoedig bleek, dat Bobby Jones enormen aanleg voor het spel had. Toen hij 9 jaar oud was, won hij reeds het kampioenschap voor de hooge handicap afdeling van de Atlanta Athletic Club. Op zijn elfde jaar maakte hij voor het eerst een score van 80 over 18 holes. Op 13-jarige leeftijd veroverde hij eenige clubkampioenschappen.

De toekomstige kampioen leerde zijn eerste golf voornamelijk door zijn imitatievermogen. Hij aapte de swing van den pro. van zijn club na en deed dit zoo succesvol, dat, toen hij 15 jaar oud was, men Stewart Maiden (de pro.) en Bobby op een afstand niet kon onderscheiden.

In 1921, toen Bobby Jones 19 was, kwam hij voor het eerst met het Walker Cup team naar Engeland en won voor deze teammatches zoowel zijn foursome als zijn single tegen de Britten.

In het Amateur Kampioenschap werd hij echter in de 4e ronde door Allan Graham geslagen, terwijl hij in het Britsche Open Kampioenschap in de derde ronde op de elfde hole zijn bal oppikte, iets waar hij steeds spijt van gehad heeft. Als goed sportsman had hij liever een weinig eervolle plaats op de ranglijst gehad dan den strijd geheel op te geven.

Het jaar 1926 (leeftijd 24) werd zijn groote succesjaar.

Wel zette het jaar niet goed in, want Jones kreeg van Walter Hagen een geduchte nederlaag te incasseeren. Bobby Jones was toen amateur-kampioen van de U.S.A. en Walter Hagen nationaal Professional kampioen. In een wedstrijd van 72 holes in Florida ging Bobby onder met 12 en 11. Dit was hem een goede les en vooral de ijzeren stokken kregen hierna een goede oefenbeurt. Het gevolg bleef niet uit. Wel ontging hem het Britsche Amateur Kampioenschap, doordat hij — na in de eerste ronden zeer goed gespeeld te hebben — geslagen werd door Andrew Jamieson in de 6e ronde.

In de Walker Cup team matches echter won hij met

„De Tooneelspiegel”

Maandschrift gewijd aan Tooneel, Muziek, Dans en Film
onder redactie van Jan van Ees en Tonny Stevens

UITGEEFSTER:

N.V. HAAGSCHE DRUKKERIJ EN UITGEVERSMACHTSCHAAP

Leuke en pittige verhalen • Rijk geïllustreerd

ABONNEMENTSPRIJS
ZES GULDEN PER JAAR

Vraag gratis proefnummer aan de Administratie
Spaarnestraat 4 • Den Haag • Telef. 72012*

Watts Gunn zijn foursome en versloeg in de single Tolley over 36 holes met 12 up en 11 te spelen.

Daarna was hij niet te houden. Hoewel hij het eerst niet van plan was, schreef hij toch in voor het Britsche Open Kampioenschap. In de qualificatieronden op Sunningdale speelde hij de beste ronden van zijn leven n.l. 66 en 68 = 134.

Daarna veroverde hij den kampioenstitel met de volgende cijfers 72 — 72 — 73 — 74 = 291.

Over zijn terugkomst in Amerika schrijft Bobby op bijna kinderlijk eenvoudige, zelfs eenigszins Amerikaansch sentimenteele wijze. Iedereen was er om hem welkom te heeten: vrouwlief, pappa, mamma, opa en oma en alle vrienden en de muziek speelde Valencia.

Bobby ging verder met zijn triomfen en won dat jaar ook het Amerikaansch Open Kampioenschap.

Jammer, dat hij het jaar niet kon besluiten met het winnen van het Amerikaansch Amateur Kampioenschap. In den eindstrijd werd hij door George Von Elm geslagen. Men kan zich eenigszins voorstellen, wat voor golf daar gespeeld werd als Bobby Jones, die de match verloor, over 35 holes slechts één slag boven par was.

Wanneer men zoo ziet met welk een gemak Bobby ronden afdraait van 72, 71 en 70 en zelfs minder, dan lijkt het zoo of het spel voor hem geen moeilijkheden kent. Uit zijn boek krijgt men dezen indruk echter niet. Bobby's overwinningen hebben hem zeer veel moeite gekost. Eenige jaren lang kon hij nooit een kampioenschap winnen. Steeds was hij runner-up. Wanneer hij een vriendschappelijke- of een oefenronde speelde ging alles naar wensch, doch in tournamenten kon Bobby Jones nooit die hoogte bereiken, die hij zich voorstelde.

Welk een inspannend werk een golftournament voor Bobby is, blijkt uit het feit, dat hij tijdens deze wedstrijden dikwijls 14 à 16 pond in gewicht afneemt, dus in een week tijd en dan noemt men golf nog een oude heeren spel.

Zij, die in zijn boek de verklaring hopen te vinden van Bobby's meesterschap met de golfclubs of belust zijn op veel theorie zullen eenigszins teleurgesteld worden, hoewel hij wel eenige belangwekkende beschouwingen geeft over de technische zijde van zijn spel.

Er is één passage in het boek van Jones, die we zoo belangrijk vinden en die zoo overeenstemt met wat we eenigen tijd geleden in een kort artikeltje over theorie en praktijk opmerkten, dat we niet na kunnen laten het woordelijk en onvertaald over te nemen.

Men mag ons misschien beschuldigen, dat we te veel op dit stokpaardje rijden, doch volgens onze bescheiden meening ligt hier toch één der sleutels tot oplossing van het geheim van goed golf.

De passage luidt als volgt:

"One bit of earnest admonition. Stewart Maiden maintains that he cannot think of any of these details, or of any other detail, during the execution of a shot—that is, if the shot is to come off. He adds that he does not believe anybody else can think of these or other details and perform a successful shot. I find this to be the case with my own play. I have to do all my thinking as I prepare to play. Once the swing is under way, the only thing I can think of is hitting the ball. To attempt to think of anything else is the most certain method of courting absolute ruin".

Beter één ...

advertentie in „DE CORINTHIAN“
dan tien in andere Weekbladen.
„De Corinthian“, het officieel orgaan
van vele betere sportclubs, bekroont uw
ADVERTENTIE MET SUCCES!

De Administratie geeft U gaarne alle inlichtingen!
Spaarnestraat 4 - 's-Gravenhage - Tel. 72012 (3 lijnen)

Officiële Berichten van den Nederl. Cricketbond.

Bestuur: H. S. Isbrücker, 1e Voorz., Cyklaamstraat 6, Den Haag; Mr. F. A. Davidson, 2e Voorz., Gr. Houtstr. 71kn, Haarlem; A. M. J. de Beus 2e Secr., Zijllaan 29, Wassenaar; H. v. Booven, Blesboklaan 4, Hilversum; E. v. Heek, Marthalaan 14, Enschede; F. J. W. Kincker, Keizersgracht 704, Amsterdam en W. J. Wolfson, Sint Annastraat 243, Nijmegen, Commissarissen. Secretaris: A. de Haan Azn., Oude 's-Gravelandseweg 7, Bussum, Telefoon 1094, Bussum. — Penningm.: F. Ruijchaver, Rochussenstraat 271 b, Rotterdam, Postgiro 33156.

Het Bestuur geeft tot zijn leedwezen kennis van het overlijden van den Heer

J. BEUKERS,

in leven secretaris van de vereeniging „Nijmegen“, te Nijmegen. Zijn nagedachtenis zal bij ons steeds in eere worden gehouden

Adreslijst

Secr. Nijmegen: tijd. W. J. Wolfson, St. Annastraat 243, Nijmegen.

Ingekomen is een verzoek van de vereeniging D.V.C. om volgend seizoen in de 2e klasse 'te mogen uitkomen.

Opgericht te Groningen de Gr. H. en Cricket Club; vereenigingen, die deze jonge club kunnen helpen aan een oefenmat, worden verzocht zich met mij in verbinding te stellen.

Dankbetuiging

Allen, die mij tijdens en na mijn jubileum op zoo buitengewoon hartelijke wijze van hun belangstelling deden blijken, betuig ik hierbij nogmaals mijn bijzonderen dank.

A. DE HAAN Azn., Secr.

N.V. KLEEDERMAKERIJ

“Old Bond Street”

High class Gentlemen tailors
for select sport, lounge, morning
and evening dress suits

49 LEIDSCHESTRAAT — AMSTERDAM
TELEFOON 3-1-6-3-2

HOTEL-PENSION RIJNDERS

Logies met Ontbijt 1 2.50 - Alle moderne comfort - Nabij Concertgebouw, Stadsschouwburg en Centr.
WANNINGSTRAAT 1 — TELEFOON 20464 — AMSTERDAM